

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΡΧΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ – ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

Η ελληνική κοινωνία συγκλονίζεται από βίαιες και θεμελιακές αλλαγές. Η πρωτοφανής οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση, προϊόν της εφαρμογής ενός ακραίου νεοφιλελεύθερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής έχει προκαλέσει τεκτονικές μεταβολές στις δομές και στους θεσμούς και ανυπολόγιστες συνέπειες στους εργαζόμενους και τους κοινωνικά αδύναμους.

Κοινωνικές κατακτήσεις που διεκδικήθηκαν και κατακτήθηκαν από τους εργαζόμενους και το οργανωμένο Συνδικαλιστικό Κίνημα, στη περίοδο της μεταπολίτευσης, έχουν μπει στο στόχαστρο των πολιτικών δυνάμεων που εκφράζουν τους τοκογλύφους δανειστές της χώρας μας και η μία κατάκτηση μετά την άλλη αποδομείται. Όσοι σχεδιάζουν, υλοποιούν τη νεοφιλελεύθερη πολιτική, αλλά και όσοι την υπηρετούν διαμορφώνοντας τη κοινή γνώμη, δεν μπορούν να «ανεχθούν» μια κοινωνία με οφέλη για τους εργαζόμενους, για τους συνταξιούχους και τους μη προνομιούχους. Δεν χωράει στην ιδεολογία τους το κράτος δικαίου και το κοινωνικό κράτος. Όλοι αυτοί που απλώνουν τον εφιάλη και τη βαρβαρότητα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής πάνω

από την Ευρώπη, θέλουν παραγωγή πλούτου και ανάπτυξη μόνο υπέρ των αγορών, των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων, υπέρ των τραπεζών, αδιαφορώντας για την εξαθλίωση και φτωχοποίηση του λαού.

Ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι αμφισβητούν πλέον ανοιχτά θεσμούς που βρίσκονταν μέχρι πρότινος στο απυρόβλητο. Το πολιτικό σύστημα και οι εκφραστές του δείχνουν ανήμποροι να κατανοήσουν τις αλλαγές, να αναπροσαρμόσουν τη λειτουργία τους και να εκφράσουν εκ νέου την κοινωνία.

Στον κυκλώνα της κρίσης βρίσκεται εγκλωβισμένο το κίνημα της εργασίας. Στην πλέον δυσμενή περίοδο για τους εργαζόμενους, τη στιγμή που καταλύεται το εργασιακό δίκαιο, ισοπεδώνονται μισθοί, συντάξεις και συμβάσεις εργασίας, τα συνδικάτα δεν έχουν κατορθώσει να οργανώσουν αποτελεσματικά την άμυνα και τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης.

Επιμέρους ενέργειες αλλά και προσωπικές διαδρομές κάποιων ηγεσιών του Συνδικαλιστικού Κινήματος, αξιοποιήθηκαν επικοινωνιακά από τους κονδυλοφόρους και τους τηλεαστέρες που υπηρετούν τις πολιτικές κυβέρνησης και τρόικα και χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου το Συνδικαλιστικό Κίνημα να απαξιωθεί στη συνείδηση των εργαζόμενων. Το κίνημα της εργασίας όσα προβλήματα και αν είχε και έχει στο εσωτερικό του, όσες αγκυλώσεις και εξαρτήσεις και δομικές αδυναμίες αδυνατίζαν την αποτελεσματικότητά του, έπρεπε **άμεσα** να αντιληφθεί ότι η εργατική τάξη δέχεται ανελέητη επίθεση. Στην επίθεση αυτή με γρήγορα αντανακλαστικά οφείλαμε να αντιληφθούμε ότι στον «πόλεμο» δεν μπορεί να απαντάς με όρους της διπλωματίας. Ο συνδικαλισμός της διαπραγμάτευσης πρέπει να δώσει τη θέση του στο μαχόμενο, αγωνιστικό, διεκδικητικό συνδικαλισμό. Τα συνδικάτα μας είναι η ασπίδα των συμφερόντων των εργαζομένων και την ασπίδα πρέπει να τη χρησιμοποιούμε για να αποκρούουμε την επίθεση στα συμφέροντα της τάξης μας.

Η βίαιη εφαρμογή του «δόγματος του σοκ» στην Ελλάδα, όπως είχε εφαρμοστεί στο παρελθόν από το ΔΝΤ σε χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ν.Α Ασίας, με μοναδικό στόχο τη μετατροπή της χώρας μας σε μια Ειδική Οικονομική Ζώνη με μισθούς Βαλκανίων και εργασιακά δικαιώματα Μπαγκλαντές, έφερε τον κόσμο της εργασίας σε θέση άμυνας

Χωρίς αμφιβολία, η κοινή γνώμη σοκαρισμένη από τη θηριωδία των περικοπών και της λιτότητας **αποδεικνύεται αυστηρότερος κριτής για τους συνδικαλιστές** ακόμα και σε σχέση με τους πρωταγωνιστές της κεντρικής πολιτικής σκηνής.

Πολλές φορές όχι άδικα αφού το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα έδειξε να ολιγωρεί και αρκετοί εκ των πρωταγωνιστών του να ισορροπούν στην ανισορροπία της καταγγελίας μεν αποδοχής δε του μνημονικού “μονόδρομου” των αντιλαϊκών μέτρων.

Σήμερα που η κρίση βαθιάνει, που η ανεργία, η φτώχεια, η αποστέρηση, η περιθωριοποίηση και η αποδόμηση του κράτους πρόνοιας κερδίζουν έδαφος, **γινόμαστε μάρτυρες της θεμελίωσης μιας κοινωνίας της ζούγκλας με τις ευλογίες της τρόικας και των ντόπιων εκφραστών της.**

Αυτή τη στιγμή στη συνείδηση της κοινωνίας **το συνδικαλιστικό κίνημα καθίσταται δομικό μέρος για την λύση του προβλήματος της χώρας**. Αρκεί να αντιταχθεί με σθένος και ορμή, συγκροτώντας μια νέα πρωτοπορία για τη χώρα, Σταματώντας να συμπεριφέρεται αμυντικά για να διαμορφώσει από θέση ισχύος τους όρους μιας νέας κοινωνικής συμφωνίας προς όφελος των εργαζομένων και του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΛΑΖΕΙ – ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Στο τέλος του Μάρτη διεξάγεται **το 35^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ**, το κρισιμότερο, ίσως, των τελευταίων δεκαετιών. Είναι βέβαιο ότι, παρά τις επιφυλάξεις της, η κοινωνία θα παρακολουθήσει με μεγάλο ενδιαφέρον τις εργασίες του. Θα περιμένει να διαπιστώσει, εάν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων έχουν λάβει τα μηνύματα των καιρών, εάν μπορούν να αφουγκραστούν τις αγωνίες και τα νέα αιτήματα που έχουν προκύψει. **Θα είναι αδιανόητο σε μια περίοδο ραγδαίων αλλαγών στη χώρα, το συνδικαλιστικό κίνημα να παραμείνει απαθές, κομματικά καθοδηγούμενο και ιδεολογικά βαλτωμένο.**

Σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα είναι βαθιά τραυματισμένο. **Η συνδικαλιστική πυκνότητα μειώνεται, το εργατικό μέτωπο αποδυναμώνεται, οι νέοι άνθρωποι αποστρέφονται την εμπλοκή τους στα κοινά.** Η γραφειοκρατικοποίηση, η παθητική εξάρτηση από τους κομματικούς μηχανισμούς, η αδιαφάνεια, η λογική των «ημετέρων», η ουσιαστική αδρανοποίηση των θεσμικών οργάνων και διαδικασιών, η περιφρόνηση των θεσμών και των καταστατικών αρχών αποτελούν μερικά μόνο από τα εμφανή συμπτώματα που το οδήγησαν σε μια παθητική ταύτιση με τα τεκταινόμενα στην κεντρική πολιτική σκηνή.

Η βάση δεν έχει καμιά συμμετοχή στην λήψη των αποφάσεων ή στη χάραξη πορείας για το μέλλον, αντιθέτως αυτές προκύπτουν από ενδοπαραταξιακούς και εξωθεσμικούς συμβιβασμούς και καταλήγουν σε άνευρες δράσεις, ανίκανες να εμπνεύσουν και να συσπειρώσουν τους εργαζόμενους.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ

Οι συνθήκες της κρίσης και η μονομερής επίθεση που δέχεται η εργατική τάξη χωρίς να υπάρχει και να οργανώνεται η αποτελεσματική απάντηση από την πλευρά της τάξης μας, οδήγησαν μια ομάδα ανθρώπων, μελών Ομοσπονδιών, Εργατικών Κέντρων και απλών εργαζόμενων **να επιχειρήσουμε μια νέα αρχή**. Μια νέα αρχή χωρίς Φαινόμενα όπως:

- **ο συντεχνιακός συνδικαλισμός,**
- **ο κομματικός συνδικαλισμός,**
- **ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός**

με τα οποία πρέπει να τελειώνουμε οριστικά.

Η κοινωνία και οι εργαζόμενοι οραματίζονται ένα καινούριο πρότυπο συνδικαλιστικής δράσης που θα εκπροσωπεί αυθεντικά τους **κοινωνικά αδύναμους, τους νέους, τους ανέργους, τους ελαστικά εργαζόμενους, τους μισθωτούς που είναι τα μεγάλα θύματα της κρίσης.**

Η πρωτοβουλία μας δεν είναι ένα πείραμα στο κενό, ούτε αποτελεί μια τυχοδιωκτική προσπάθεια εκμετάλλευσης των αδυναμιών του συνδικαλιστικού κινήματος. Αντίθετα, εκφράζει ένα μεγάλο κομμάτι των εργαζομένων, των πολιτών, των μη προνομιούχων **που αρνούνται να ενδώσουν στις σειρήνες του εφιαλτικού νεοφιλελευθερισμού και του άκρατου λαϊκισμού.**

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Η πρωτοβουλία μας:

- Είναι μια **ανεξάρτητη πολιτική-συνδικαλιστική κίνηση** χωρίς κομματικές εξαρτήσεις, με πρόταγμα την **πλήρη αυτονόμηση του συνδικαλιστικού κινήματος** από τις καθεστωτικές δυνάμεις του πολιτικού συστήματος.
- Έλκει τις ιδεολογικές ρίζες της από τους αγώνες **του δημοκρατικού κινήματος** και το όραμα **για μια σύγχρονη δημοκρατική σοσιαλιστική κοινωνία**
- Αρνείται το **φονταμενταλισμό των αγορών, τον ξέφρενο «καπιταλισμό του καζίνο»**, το νεοφιλελεύθερο μοντέλο που απειλεί να απορρυθμίσει ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο, με πρώτο σταθμό και πειραματόζωο την Ελλάδα.
- Αντιστρατεύεται **την ταξική κυβερνητική πολιτική των μνημονίων** και μάχεται ενάντια στους ξένους και εγχώριους εκφραστές της.
- Αγωνίζεται για την **αποκατάσταση του εργατικού δικαίου** που εξαφάνισαν οι φωστήρες της τρόικα και τα εγχώρια επιχειρηματικά συμφέροντα και για την επαναφορά **των συλλογικών συμβάσεων και του θεσμού της διαιτησίας, όπως ίσχυαν στην περίοδο πριν από τα μνημόνια.**
- Επιδιώκει με κάθε πολιτικό και συνδικαλιστικό μέσο **την αναστήλωση του κράτους πρόνοιας, την παροχή δημόσιων και υψηλής ποιότητας υπηρεσιών παιδείας, υγείας, κοινωνικής ασφάλισης, συγκοινωνιών, νερού και ενέργειας σε όλους τους πολίτες.**

ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΙΛΑΜΕ

Η πρωτοβουλία μας υπερασπίζεται ένα συνδικαλιστικό κίνημα, όπου:

- Θεμέλιος λίθος και βασική μονάδα δράσης είναι **η πρωτοβάθμια οργάνωση, η οργάνωση των χώρων δουλειάς με στόχο η δύναμη να επανέλθει από τις γραφειοκρατικές δομές της συνδικαλιστικής εξουσίας στον απλό εργαζόμενο, τον άνθρωπο του πρωτογενούς μόχθου.**

- Το συνδικάτο να **χαράξει ξανά πολιτική, με σαφές ιδεολογικό και ταξικό στίγμα** και να διασυνδεθεί με **τα κοινωνικά κινήματα, το χώρο της οικολογίας, τις νεανικές πολιτισμικές δράσεις, το καταναλωτικό κίνημα.**
- Το οργανωμένο κίνημα της εργασίας να **αποδεσμευτεί από τον πατερναλισμό κάθε είδους κομματισμού** με στόχο την **πολιτική αυτονομία, τον αυτοκαθορισμό και την ανεξάρτητη χάραξη πορείας του συνδικαλιστικού κινήματος.** Το συνδικάτο δεν μπορεί και δεν νοείται να αποτελεί το δεκανίκι του οποιουδήποτε κομματικού φορέα, αφού από τη φύση του οφείλει να καθίσταται **μια δύναμη κατά των διαπλεκόμενων συμφερόντων, κατά των ισχυρών οικονομικά μειοψηφιών, της εκμετάλλευσης και της ασυδοσίας.**
- Τα όργανα να λειτουργούν με προσήλωση στις αρχές της **συμμετοχικότητας, της άμεσης δημοκρατίας, της ισότιμης συμμετοχής ανεξαρτήτως φύλου, θρησκειώματος, εθνικής καταγωγής και κάθε είδους ιδιωτικού οφέλους και συμφέροντος.**
- **Κυρίαρχο σύνθημα θα είναι το «Όλα στο φως».** Ενδεδειγμένος έλεγχος του «πόθεν έσχες» όσων καταλαμβάνουν συνδικαλιστικά αξιώματα και εμπλέκονται θεσμικά είτε σε διαχείριση κοινοτικών επιδοτήσεων, είτε σε αξιοποίηση χρημάτων από εθνικούς και δημόσιους πόρους.
- Η παραγωγή και αξιοποίηση στελεχών να γίνεται μέσα **από αξιολογικές διαδικασίες κι όχι με βάση τις κομματικές ή τις προσωπικές διασυνδέσεις, εξαρτήσεις και επιρροές.**
- Η επιμόρφωση και η επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων να αποτελεί ζωτικό κύτταρο της συνδικαλιστικής δραστηριότητας. Σε μια εποχή που οι εργοδοτικές δυνάμεις αντλούν τεράστια ισχύ από την διαπλοκή τους με το πολιτικό σύστημα, από τον έλεγχο των περισσότερων ΜΜΕ και την διασύνδεσή τους με άρτια οργανωμένα think tanks, συμβούλους επικοινωνίας και διαμορφωτές κοινής γνώμης, το συνδικαλιστικό κίνημα θα πρέπει να **αντιτάξει τη δύναμη της γνώσης και του ορθολογισμού, υπερασπίζοντας με επιστημονική επάρκεια και πολιτικό δυναμισμό το δίκαιο των αιτημάτων του, τους στόχους και την στρατηγική του.**
- Η δημιουργία ενός ισχυρού, αγωνιστικού μετώπου με τα συνδικάτα της Ευρώπης και κυρίως των χωρών που δέχονται τις επιπτώσεις της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας, είναι επιβεβλημένη και θα μαζικοποιήσει το Ευρωπαϊκό Εργατικό Κίνημα απέναντι στην οργανωμένη επίθεση που δέχεται.

ΣΗΜΕΡΑ...

Έρθε η ώρα για αλλαγή σελίδας. Είναι ανάγκη περισσότερο από ποτέ να υπερβούμε τις παθογένειες του συνδικαλιστικού μας παρελθόντος και να γυρίσουμε οριστικά σελίδα με στόχο την απελευθέρωση δυνάμεων και προοπτικών. Αποτελεί **κοινωνική ευθύνη και εθνικό χρέος** απέναντι στους εαυτούς μας, στους συναδέλφους μας και στη νέα γενιά να αλλάξουμε πορεία, να καταδικάσουμε την διαφθορά, τα γερασμένα συμφέροντα του κατεστημένου, την πολιτική της συνθηκολόγησης, την ιδεολογία της ανοχής στη βία και στη βαρβαρότητα των ολιγαρχιών. **Η κοινωνία το απαιτεί, οι εποχές το προστάζουν.**